

Méltóságos Uram !

Mindenekelőtt elnézést kell kérnem Professor Urtól, hogy kedves levelére csak ilyen későn válaszolok. Mentségemre legyen szabad felhoznom azt, hogy Szaniszlót mindjárt a levél vétele után behívták s így minden dolog egyedül az én nyakamba szakadt és így fizikailag nem volt időm hamarabb írni.

A csütörtöki este számomra is felejthetetlen volt és életem egyik legboldogabb perceit jelentette. Mindaz a munka, amit annak az érdekében az intézeti munkaközösség végzett s méginkább az, amit én végeztem a hálának egy mérhetetlenül szerény jele kívánt lenni Professor Urral szemben.

Hiszen mindannyian, de különösen én, annyit köszönhetünk Professzor Urnak, hogy azt meghálálni csak a szeretetnek, a ragaszkodásnak és a hűségnek az emberi lehetőségek határáig felfokozott érzelmeivel lehet. Ezért tettük, amit tettünk és örömünk annál nagyobb, hogy sikerült a munkánkkal Professzor Urnak örömet szerezni.

A tanulmányt 500 példányban nyomattuk. Azon az estén elfelejtettem Professzor Urral közölni, amit így most pótlólag eszközölök, hogy 100 példány Professzor Ur rendelkezésére áll. A kötet ismertetésére mi is gondoltunk, de csak az ősz folyamán. Részint azért, mert ennek a megszervezésére most nincs időm, részint pedig azért, mert a nyári holtszezon erre a célra kevésbé alkalmas.

Borbiró ömértóságával a városi háztartás kérdéseiről beszélgettünk. Ugy vettem észre, hogy meg akarja pályázni a Városok Szövetségének 3000 Pengőös pályázatát. Egyenlőre csak a költségvetésekről esz- közölt statisztikai publikációk városonkinti ösz- szeállítására van szüksége, aminek a tábláját meg- terveztem és egy fiut beállítottam a munkára. Az Akmé szekrényben ezek az adatok igen jól elférnek és ott eléggé hasznosak is lesznek, nemcsak Borbi- rónak, hanem az Intézetnek is.

Az itteni munkám a terveknek megfelelően halad. A két déli járáson kívül az ógyallai járást is befejeztem. Az eddigi tervek szerint f. hó 26.-án délre még a hátralévő járásokkal is végzek. A hó végén /:29-31:/ napokon szeretném a járási és a

megyei vezetőkkel együtt egy staféta ankét keretében az egyes járások problémáit még egyszer átbeszélni. Ugy gondolom, hogy egy félnap elegendő egy járásra. Utána pedig megkezdjük az egyes akciók munkáját. Az idén előreláthatólag a legnagyobb súlyt a háziiparra kell fektetni, tekintettel arra, hogy mind az építőanyag, mind pedig a tehének terén igen nagy beszerzési nehézségek vannak.

Nagyon kérem Professzor Urat, hogy amennyiben ez lehetséges a 29-31-i referáló napokon méltóztatnék résztvenni.

A Méltóságos Asszonynak tiszteletteljes kézcsókom jelentése mellett, Professzor Uréknak további kellemes nyaralást kívánva, maradtam Professzor Urnak

mindenkor hálás tanítványa

Komárom, 1940.VII.7.

Vincent Fehér